

52 FESTIVAL DE LA PORTA FERRADA

Les Homilies d'Organyà per celebrar el Tricentenari 1714-2014

XAVI CASALS

Les Homilies d'Organyà són un recull fragmentari de sermons destinats a la predicació de l'Evangeli descoberts a la rectoria d'Organyà, a l'Alt Urgell, el setembre de 1904, pel Dr. Joaquim Miret i Sans, historiador i jurista. Consten de vuit folis manuscrits per ambdues cares amb un total de setze planes amb lletra pròpia de la transició a l'art gòtic i sobre pergami gruixut i ordinari. Es considera fins ara el primer text religiós en català i els historiadors el situen a l'època de Pere I el Catòlic (1196-1213). El text original es troba dipositat a la Biblioteca de Catalunya.

Albert Carbonell i Saurí, nascut a Barcelona, estudià al Conservatori Superior de Música de la capital catalana i amplia els seus coneixements a la Juilliard School of Music i la Mannes School of Music de Nova York. L'any 2001 se li concedeix el premi Francesc Civil de Girona al millor compositor català. És autor de dues òperes *Lisístrata* i *La lluna en un cove* i del musical *Teresa's ecstasy* entre d'altres. El 2003 s'interessa pels textos de Les Homilies d'Organyà i posa música a l'Homilia I, "La Caritat", el 2004 a l'Homilia II, "La paràbola del sem-

brador", el 2005 a l'Homilia III, "La guarició del cec de Jericó", i a la IV, "La conversió", totes per a cor, quatre instruments de percussió i ensemble.

I al Teatre Auditori Narcís Masferrer de Sant Feliu, el passat diumenge 4 d'agost, vam tenir el goig d'escoltar l'estrena de les Homilies V, "Les temptacions de Jesús en el desert", i la VI, "La guarició de la filla de la cananea". Dirigits per Daniel Mestre (Igalada, 1973) poguérem gaudir de l'extraordinària interpretació de Pau Bordas, baríton solista, en el recitatiu de les homilies, Marta Casals, soprano, en una interpretació curta però lluminosa, i la tenora subtil i elegant d'Enric Ortí amb el fons sonor de Percussions de Barcelona, celebrant el seu 35è aniversari, i la versàtil Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Cal un reconeixement especial a les veus notables de la Coral Càrmina que prestigiaren una música que caminava del medieval al contemporani en un acoblament subtil i màgic que va sorprendre els espectadors que desconeixien el que anaven a escoltar. / **Alfons Hereu i Ruax.**

Natalia Gutman, encarnació de la sinceritat en la música

Així definia l'art de Natalia Gutman el gran pianista ucraïnès Sviatoslav Richter. Només calia sentir, el dimarts 5 d'agost a l'Església Monestir, com a mostra de la seva musicalitat, la *Sarabande* de la Suite n. 3, el *Prélude* de la suite n. 2 o l'*Allemande* de la suite n. 4 per saber que estàvem davant d'una de les millors intèrprets de violoncel, continuadora dels passos de Julius Klengel, Guilhermina Suggia, Emanuel Feuermann, Gregor Piatigorski, i, per descomptat, del seu propi mestre Mstislav Rostropóvich. Sense oblidar el nostre Pau Casals, que va donar al violoncel un lloc de sublim solista que encara no tenia fins a la descoberta de les *Sis suites per a violoncel sol, BWV 1007-12* de J.S. Bach, l'any 1890, a l'edat de 14 anys, remenant en una llibreria de Barcelona, perdudes des que el compositor alemany les havia escrit, entre el 1717 i el 1723, per a gaudi del príncep i musicòleg, intèrpret de la viola de gamba, Leopold d'Anhalt-Köthen.

Natalia Grigórievna Gutman, va néixer el 1942 a la tàrtara Kazan (Rússia), allà mateix on veieren la llum personatges tan distints com Gala Èluard Dalí, el poeta Gavrila Derzhavin o el baix Fiódor Txaliapin. No va ser la millor nit per a ella, visiblement afectada per un

JORDI FERRANDO

dolor a l'esquena, però, malgrat tot, va complir el programa amb escreix i de manera sublim, però només va poder obsequiar el públic, que dempeus l'aclamava, amb un sol "bis". No va estar còmoda i els dits li varen jugar alguna mala passada però varen dir que durant el concert algú havia plorat. No és d'estranyar en sentir l'escriptura heroica de la suite 3, la tràgica de la 2 i la grandiositat de la 4. Com deia el director d'orquestra i compositor Wilhelm Furtwängler, "qui no hagi sentit encara les suites de Bach per a violoncel sol no sap com sona veritablement un instrument de corda". Bellesa sonora i espiritualitat afegida a la sinceritat de Natalia Gutman, un plaer! / **Alfons Hereu i Ruax.**

EL "GRUP LA TAVERNA" ENS EMBARCA DE TENDRESA

GRUP LA TAVERNA

En escoltar el compact disc "ES PETIT BARQUET", les seves cançons m'han provocat una entranyable travessia imaginària per aquesta costa que m'esquitxa de records d'infant.

He sentit que sortia del port amb el divertit vals "LA XALANA", solcat pels bonics mordents de l'acordió de la Raquel Prat acompanyant la veu d'en Miquel Pedrol i la guitarra i veu d'en Carles Pastor. He arribat a la cala del Vigatà quan escoltava la tendra havanera que explica el barquet que l'avi construeix pel seu nét, amb la calidesa del baríton Lluís Sintès.

M'acostava a la cala Giverola als compassos del xotis "LA BOTI-

GUERA" i l'havanera "LA BARCA XICA", amb les veus acompanyades per graciosos picats d'acordió. Passo per davant de cala Pola gaudint del vals "A NAVEGAR" que ens descriu estrelles, havaneres i cremat i segueix la balada rítmica "LUZ QUE BRILLAS".

A l'alçada de cala Bona em deixo endur per "L'HAVANERA DEL NUVOL" i el vals "LA BECALINA", mentre els dits de la Raquel es diverteixen amb escaletes i arpegis. I quan passo per l'illa des Palomar estic assaborint la balada intimista del vailet "CAPITÀ PESCALLUNES" i el popular cant mallorquí "ESCOLTA ES VENT".

El viatge imaginari m'acosta a

Tossa amb els cants humorístics "MATALAS" i "EL CAMISÓN DE PEPA", que amb "LA TORRE I EL FAR" donen pas al popular "ES CANÓ DE PALAMÓS" amb el que acaba l'agradable travessia.

Valoro l'esforç i el talent dels cantants, músics i equips tècnics que han intervingut. I recordant temps passats, em ve present l'amic Miquel Pedrol, l'Antònia Garcia i en Jordi Riera, la Tina Faz i la seva filla... quan enregistràrem la samba "CARNAVAL A SANT FELIU", la sintonia de LA PROA, LA MARE DE DEU GANXONA i més...

I com que l'afecte no es valora pel temps, l'amistat que m'uneix amb en Miquel Pedrol neix de la il·lusió i la responsabilitat que ell posa en tot, com en els grups que ha format des d'aquell Jecsalis amb en Jordi Riera, Dani Serrat, Josep Rabassó. Després, vindria La Taberna duet amb en Josep Bergadà i La Taberna trio amb en Ferran Garcia i l'Adam Torres. I això fa que li preguntí, recolzats en un banc del passeig:

Quines satisfaccions t'ha donat tanta feina feta, Miquel?

En Miquel escampa la mirada per la badia en respondre, pensós: El sol fet d'estar en un escenari amb la gent que t'escolta, per a mi és una satisfacció tan gran que compensa tots els esforços, tots. I compartí l'escenari amb els companys, músics i veus, m'ha

enriquit molt i em segueix enriquit.

Recordes alguna anècdota viscuda quan fèieu aquest compact?

SÍ, respon somrient. Un matí, a Maó, en Lluís Sintès ens despertà, esverat, amb un full als dits, exclamant: "Mireu quina lletra he compost aquesta nit! M'hi poseu música?" Era "ES PETIT BARQUET", la composició que dona el títol al compact, amb música d'en Carles Pastor. Així d'espontània va néixer la cançó!

M'acomio d'en Miquel i quedo llegint l'extens currículum de "LA TAVERNA" que ha escampat el nom de Sant Feliu de Guíxols a Estats Units, Suècia, Bèlgica, Finlàndia, França, Suïssa, a part de Catalunya en centenars de cantades... Qui ho anava a dir! Que poca gent ho sap!, penso. Com que són de casa...!

Tant de bo els nostres benvolguts representants polítics trobessin just agrair i potenciar tanta feina ben feta en un reconeixement envers els qui han escampat així el nom de Sant Feliu de Guíxols, durant més de vint anys, amb senzillesa i orgull guixolenc.

I adreçant-me als nostres ciutadans: "No us perdeu navegar en aquest barquet escoltant el compact disc que trobareu a la ferreteria de la Trini. Gaudireu, con jo, d'una travessia de tendresa..." / **Chano Montes.**